

COLUMN – Zaterdag Live 8 december 2018 - Columnist: Terry van der Heiden

Delen achter de Duinen

Ik ben een fascinerend Italiaans boek, La Trecchia (de vlecht] aan het lezen over 3 vrouwen in 3 verschillende landen, Canada, Italië en India.

De Indiase hoort tot de allerlaagste kaste, zij is behept met de schuld van haar voorouders, die in het verleden iets vreselijks hebben misdaan en waar zij net als haar moeder voor haar en haar dochter na haar voor moet boeten met een leven in armoede. Het is iets waar je in die wereld nooit van af komt. Want het is wel of niet je bestemming . Omdat mijn vader vloog (hij was BWK bij de KLM) en ik vaak mee ging, heb ik al vroeg veel schrijnende armoede gezien zoals de slums in Mexico en de kinderen wiens handjes werden afgehakt om maar te kunnen bedelen in Azië. Ik geloof wel in een vorm van reïncarnatie en was en ben nog steeds bang dat ik ooit terug kom op aarde als mismaakt kind dat gedoemd wordt om te leven in de schaduw van anderen. Want in hoe verre hebben wij het zelf voor het zeggen waar en hoe we geboren worden?

Welke zeggenschap hebben wij zelf over ons welzijn en onze armoede?

Het idee dat wij voorbestemd zijn om rijk of arm te zijn leeft niet alleen onder de misdeelden in onze wereld, maar ook onder heel veel mensen, die rijk en vermogend zijn. De recente bankencrisis, weet u het nog, die is begonnen met de val van de Lehman Brothers (het klinkt als een rockgroep uit de jaren 50, maar dan anders); de een na de andere bankman werd ontmaskerd. De topman van Goldman Sachs, vertelde bij zijn arrestatie dat hij onschuldig was, want zijn werk was immers het werk van God! Hij geloofde oprecht dat hij voorbestemd was om rijk te zijn. Het stelen en het graaien; je kunt er blijkbaar een mooi excuus voor vinden. Hier in Den Haag is de armoede, in vergelijking met India, natuurlijk relatief. Maar desalniettemin. Na de genoemde crisis - we wisten het zeker - zou alles rechtvaardiger worden. De grote graaiers zouden worden afgestraft en de wereld zou eerlijker verdeeld en gedeeld worden: deeleconomie , delen, het nieuwe toverwoord. "De grote aanpassingen van de nieuwe eeuw kunnen alleen worden uitgevoerd als de lasten eerlijk verdeeld worden" dit zegt rijksbouwmeester Floris van Alkemade gisteren nog in de Volkskrant. Maar wie geeft de daarvoor vereiste solidariteit vorm? De Haagse inspiratienota 'Delen achter de Duinen' is goed en gaat naar de gemeente. Maar zijn onze gemeenteambtenaren, degenen die gaan over de verdeling tussen rijk of arm?

Achter de duinen. Achter het Westduinpark. Achter de Oostduinlaan.

Het kan geen toeval zijn. Het moet voorbestemd zijn dat daar het hoofdkantoor van de Shell zetelt, voorbestemd om te delen; Ik voel het, ik weet het zeker, het moet zo zijn! Want wat las ik vorige week in dagblad De Trouw?: Shell betaalt geen winstbelasting, want Shell maakt helemaal geen winst! Shell schijnt solidair te zijn: Shell wil delen, de winst onder onze burgers verdelen.

Het is waar, het staat in de Trouw: Het is vast door God en het lot voorbestemd:

Dus beste initiatiefnemers: stuur de inspiratienota naar Shell: Stel je voor wat een win-win situatie: Shell geen belasting, Den Haag geen armoede, dat is nog eens mooi delen achter de **oost** duinen.